

[Fiskeriministeren.]

nemførelse af denne bestemmelse har man fra dansk side under forhandlingerne lagt megen vægt på.

Med hensyn til de øvrige underskrivende landes stilling kan jeg oplyse, at det er meddelt fiskeriministeriet, at Storbritannien og Norge allerede har ratificeret konventionen, og man har forventning om, at den svenske regering i nær fremtid vil foretage et lignende skridt.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ud- og indførsel af fisk*.

Lovforslaget går ud på, at de i den nugældende lov indeholdte bestemmelser med enkelte mindre ændringer af formel karakter videreføres i yderligere et år.

I den periode, hvor den nugældende lov har været i kraft, er der i enkelte af vore aftagerlande sket visse fremskridt med hensyn til liberalisering af handelen med fiskeriprodukter. Jeg kan endvidere oplyse, at her i landet er udførslen til de lande, hvormed der handles i konvertibel valuta, med ganske enkelte undtagelser blevet frigivet og i forbindelse med det foreliggende forslag til lov om valutaforhold er foreslået liberalisering af importen af en række fiskeriprodukter, herunder bl. a. fiskekonserves. En vis yderligere liberalisering vil i øvrigt ske for visse fiskeriprodukter, efterhånden som det europæiske frihandelsområde virkeliggøres.

Forhandlinger, der er ført inden for Den europæiske økonomiske Samarbejdsorganisation, OEEC, i et særligt fiskeriudvalg, synes endelig at tyde på, at der er muligheder for en vis yderligere liberalisering, således at man forhåbentlig efterhånden vil kunne tale om et virkeligt fremskridt med hensyn til liberaliseringen af handelen med fisk i de forskellige lande, der er tilknyttet denne organisation.

Det samme gælder derimod desværre hidtil ikke med hensyn til de andre hindringer, som eksporten møder, som f. eks. told og statssubsidier m. v.

Uanset den nævnte delvise frigivelse af handelen er de i lovforslaget indeholdte

bemyndigelser til at regulere ind- og udførslen af fisk og fiskeriprodukter imidlertid endnu nødvendige, bl. a. hvor samhandelen ikke foregår i konvertibel valuta eller indeholder mængdebegrænsninger.

Det foreslås endvidere, at den i den eksisterende lov indeholdte bemyndigelse for fiskeriministeren til at fastsætte særlige regler for udførslen for at sikre og fremme afsætningen bibeholdes, idet jeg finder det meget ønskeligt, at der fortsat er muligheder for at mødekomme erhvervet eller grene heraf, når der derfra fremkommer ønsker om bistand til at gennemføre foranstaltninger til at fremme eksporten.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Jeg har endelig den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om saltvandsfiskeri*.

Formålet med dette lovforslag er at åbne adgang for finske, islandske, norske og svenske statsborgere til at drive lystfiskeri på dansk søterritorium. Gennemførelsen af denne ordning sker sideløbende med gennemførelsen af tilsvarende bestemmelser i Finland, Norge og Sverige. Der er således tale om en gensidig ordning, som vil træde i kraft samtidig i de fire lande den 1. juli 1960.

Spørgsmålet om ligestilling mellem nordiske statsborgere med hensyn til at drive lystfiskeri blev i sin tid rejst fra svensk side inden for Nordisk Råd, hvor sagen har været underkastet en indgående undersøgelse, herunder af rådets juridiske nimanandskomité, hvis forslag til de fornødne lovændringer er optrykt som bilag til nærværende lovforslag.

Undersøgelserne inden for Nordisk Råd har omfattet spørgsmålet om ligestilling for nordiske statsborgere til at drive lystfiskeri såvel i de ferske vande som på søterritoriet, men for så vidt angår de ferske vande er man kommet til det resultat, at forholdene på dette område i forvejen giver så gode muligheder for gensidig udøvelse af lystfiskeri, at særlige foranstaltninger ikke er af særlig påtrængende karakter. Gennemførelsen af sådanne foranstaltninger angående de ferske vande ville i øvrigt også i flere af landene støde

[Fiskeriministeren.]

på betydelige juridiske vanskeligheder. Derimod har man fundet det rimeligt at søge gennemført ordningen, for så vidt angår lystfiskeriet i saltvand, et synspunkt, som jeg har kunnet give fuld tilslutning til.

Med hensyn til de ændringer i det her foreliggende forslag, som har fundet sted i forhold til forslaget fra Nordisk Råds juridiske nimanndskomite, henviser jeg til bemærkningerne til lovforslaget.

Efter lovforslaget vil der i øvrigt efter ansøgning i hvert enkelt tilfælde også blive givet adgang for andre udenlandske statsborgere end nordiske til at udøve lystfiskeri på dansk søterritorium. Dette ligger på linje med, hvad man agter at gennemføre i Sverige, og foreslås ud fra turistmæssige hensyn, idet ikke så få udenlandske turister også fra andre lande end de nordiske i de senere år har ønsket at besøge Danmark netop for at kunne deltage i fiskekonkurrencer og lignende arrangementer.

Den her foreslåede ordning har været forelagt fiskeriets hovedorganisationer, der har tiltrådt denne alene på betingelse af, at det foreskrives, at de opnåede fangster ikke må gøres til genstand for handel. Dette ønske har jeg ment at måtte imødekomme.

Idet jeg i øvrigt henviser til de oplysninger, der indeholdes i de til lovforslaget knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling og hurtigt fremme i det høje ting.

Landbrugsministeren (Skytte): Herved skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til klitlov.

Lovforslaget er udarbejdet af et udvalg bestående af repræsentanter for landbo- og husmandsforeningerne, Danmarks Naturfredningsforening, Amtsrådsforeningen, Sogneradsforeningen samt statens klitvæsen og landbrugsministeriet og er i den foreliggende udformning enstemmigt tiltrådt af udvalget. Udvalgets betænkning af 8. januar 1960 er tilgået det høje ting.

Lovforslaget tager sigte på at erstatte hele den gældende lovgivning om sandflugtens bekæmpelse, hvis ældste gældende lovbestemmelser er fra 1857 og 1867 og senere er suppleret med tillægslove af 1. april 1921 og 11. maj 1935, og som ganske

naturligt trænger til en sammenfattende ajourføring og modernisering.

Denne lovgivnings formål, nemlig at bekæmpe virkningerne af tidligere sandflugt og at søge at hindre opståen af ny sandflugt, har oprindeligt, hvor sandflugt alene kunne opstå ved naturkræfternes spil eller ved den særlige benyttelse, den stedlige befolkning gjorde af disse arealer, kunnet tilgodeses ved bestemmelser om fredning for færdsel og anden benyttelse af særligt udvalgte enkeltstrækninger. Imidlertid fandtes det allerede ved tillægsloven af 1935 nødvendigt for vestkystens vedkommende at fastsætte mere almindelige bestemmelser om fredning af strandbredden og den tilgrænsende havklit, idet offentlighedens færdsel samt bebyggelse, herunder navnlig sommerhusbyggeri, og anden stigende benyttelse af klitarealerne skabte nye problemer med hensyn til en forsvarlig dæmpning af sandflugten.

Disse problemer er ikke blevet mindre i årene siden 1935, hvor den fortsatte stigning i motorkørsel og turistliv og i behovet for sommerhusbyggeri, kampering og andet friluftsliv har medført en øget risiko for sandflugt og forøget behovet for dæmningsforanstaltninger og for regulering med hensyn til bebyggelse og andre foranstaltninger, som kan skærpe faren for sandflugt.

Lovforslaget indeholder derfor dels en udvidelse af klitfredningens udstrækning, hvor den fredede havklit langs vestkysten på enkelte steder er smallere end 100 m, idet fredningen i disse tilfælde foreslås udvidet til de bagved liggende arealer inden for 100 m regnet fra strandbredden, dels regler om fremtidige periodiske revisioner af klitfredningsgrænsen langs vestkysten. Ved sådanne revisioner skal der efter forslaget kunne gennemføres reguleringer af fredningsgrænsen ikke blot, som det i de forløbne år er sket ved enkelte lokale revisioner, når kystlinjen er rykket tilbage, men også når forandringer i klitternes karakter og udstrækning gør det fornødent, eller når stigende bebyggelse eller forøget færdsel udsætter klitstrækninger bag den nuværende fredklit for sandflugtens genopståen.

Efter forslaget skal klitfredningen dog ikke ved revision af fredningsgrænsen kunne udvides ud over en afstand af 500 m fra strandbredden, svarende til den efter 1935-